

ความคิดเห็นของผู้สูงอายุต่อการรับเบี้ยยังชีพในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพุทธรบาท
อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์
Elderlies' Opinions of the Substituent Allowance in Puttabath Sub-district
Administrative Organization, Chondaen District, Petchabun Province

สิริธัญ กองแก้ว¹ ดร.อภิชา พรเจริญกิจกุล²
Siritun Kongkaew Apicha Porncharoenkitkul

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้สูงอายุต่อการรับเบี้ยยังชีพ ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพุทธรบาท อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไปที่ได้รับเบี้ยยังชีพจาก องค์การบริหารส่วนตำบลพุทธรบาท จำนวน 321 คน จากทั้งหมด 28 หมู่บ้านเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 ระดับความคิดเห็นของผู้สูงอายุต่อการรับเบี้ยยังชีพ และส่วนที่ 3 เป็นปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ โดยมีคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็น 4 ด้าน ได้แก่ การลงทะเบียนผู้สูงอายุเพื่อรับเบี้ยยังชีพ การรับเงินเบี้ยยังชีพในอัตราแบบขั้นบันได การประชาสัมพันธ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลพุทธรบาท เพื่อรับเบี้ยยังชีพ และการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลพุทธรบาท เพื่อรับเบี้ยยังชีพ วิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

ผลการศึกษาพบว่า

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการรับเบี้ยยังชีพ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพุทธรบาท อยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ (1) การประชาสัมพันธ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลพุทธรบาทเพื่อรับเบี้ยยังชีพ มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.55 (2) การลงทะเบียนผู้สูงอายุเพื่อรับเบี้ยยังชีพ มีความคิดเห็นในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.46 (3) การรับเงินเบี้ยยังชีพในอัตราแบบขั้นบันได มีความคิดเห็นในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.43 (4) การให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลพุทธรบาท เพื่อการรับเบี้ยยังชีพ มีความคิดเห็นในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.22

ข้อเสนอแนะของผู้สูงอายุต่อการรับเบี้ยยังชีพมีดังนี้ ดังนี้ (1) ควรได้รับเบี้ยยังชีพในอัตราที่เท่ากันทุกราย เช่น คนละ 1,000 บาทต่อเดือน (2) ควรเบิกจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ 3 เดือนต่อครั้ง (3) ควรมีการออกพื้นที่จ่ายเบี้ยยังชีพไปตามหมู่บ้านเพื่อให้ผู้สูงอายุได้รับความสะดวกในการรับเบี้ยยังชีพ

คำสำคัญ: ความคิดเห็น การรับเบี้ยยังชีพ ผู้สูงอายุ

ABSTRACT

The propose of this survey study was to study elderlies' opinions of the subsistence allowance in Puttabath Sub-district Administrative Organization, Chondaen District, Phetchabun Province, classifying by personnel factors ; gender, age, marital status, education level, occupation and income.

The samples comprised 321 respondents aged 60 years and over from 28 villages who receive the subsistence allowance from Puttabath Sub-district Administrative Organization selected by Stratified Random sampling process. The questionnaires were used for data collection. The instruments contain 3 parts; (1) demographic characteristics (2) elderlies' opinion level of the subsistence allowance and (3) problems, obstacles and suggestions. There were 4 views of questions about the opinion such as elderlies' subsistence allowance registration, the stepping-rate subsistence allowance receiving, Puttabath Sub-district Administrative Organization public relation about the subsistence allowance, and service of Puttabath Sub-district Administration Organization. The data from were analyzed by using percentage, mean, and the standard deviation.

The results revealed that majority's opinion of subsistence allowance in Puttabath Sub-district Administration Organization, Chondaen District, Phetchabun Province was in the medium level as sorted in descending as follows. Firstly, Puttabath Sub-district Administrative Organization public relation opinion to get the subsistence allowance was in the medium level with 2.55 average. Secondly, the elderly's substitute allowance registration opinion was in low level with 2.46 average. Thirdly, the stepping-rate subsistence allowance receiving opinion was in the low level with 2.43 average, service of Puttabath Sub-district Administrative Organization to claim the allowance with an average of 2.22. In summary, some suggestions for substitute allowance included: (1) should receive the allowance at a rate equal every such person 1,000 baht per month (2) should be withdrawn living for the elderly once every 3 months (3) should be issued to pay the allowance to the village so that seniors get the convenience of receiving the allowance.

Keyword: Opinion, the subsistence allowance, elderly

บทนำ

สิริพร สุธัญญา (2550:1) กล่าวว่าในปัจจุบันจำนวนประชากรผู้สูงอายุได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เนื่องจากความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีทางการแพทย์และการสาธารณสุข ทำให้อัตราการตายของประชากรลดลงและประชากรมีอายุเฉลี่ยเพิ่มขึ้นองค์การอนามัยโลกวรรณิ์ชัชวาลทิพากรและคนอื่นๆ (2543:1) ได้คาดประมาณว่าในปี ค.ศ. 2025 โลกจะมีประชากรที่มีอายุมากกว่า 65 ปี จำนวน 800 ล้านคนและ 2 ใน 3 เป็นประชากรที่อยู่ประเทศ

กำลังพัฒนาจากสถานการณ์ดังกล่าวองค์การอนามัยโลก คาดว่าอีก 30 ปีข้างหน้าประเทศที่กำลังพัฒนาจะมีผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้นร้อยละ 30 โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศในแถบภูมิภาคลาตินอเมริกาและเอเชีย ซึ่งประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่อยู่ในแถบภูมิภาคที่มีการคาดการณ์ว่าจะมีผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากเห็นได้จากสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2545:19) ได้ประมาณการณ์พบว่าในปี 2544 ประชากรผู้สูงอายุในประเทศไทยมีเพียง 9.3% และเพิ่ม

เป็น 9.4% ในปี 2545 และเพิ่มขึ้นถึง 9.6% ในปี 2546 ตามการคาดการณ์จะพบว่าในปี 2562 ประเทศไทยจะมีสัดส่วนประชากรผู้สูงอายุสูงถึง 14.7% ซึ่งถือว่าอัตราการเติบโตของสัดส่วนประชากรผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในประเทศไทย

สำนักงานสถิติจังหวัดเพชรบูรณ์ (2550) ได้คาดการณ์จำนวนประชากรของจังหวัดเพชรบูรณ์ ได้ประมาณการว่าในปี พ.ศ.2553 และ พ.ศ.2563 จังหวัดเพชรบูรณ์จะมีสัดส่วนผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้นถึงร้อยละ 5 และร้อยละ 8 ตามลำดับ ในปี 2550 จังหวัดเพชรบูรณ์มีประชากรทั้งสิ้น 1,023,194 คน ในจำนวนนี้เป็นประชากรผู้สูงอายุ 116,646 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 11 ของประชากรทั้งจังหวัด โดยเป็นเพศชาย 52,747 คน และเพศหญิง 63,899 คน ส่วนใหญ่ผู้สูงอายุในจังหวัดเพชรบูรณ์ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป ร้อยละ 19 ซึ่งผู้สูงอายุหญิงมีสัดส่วนสูงกว่าชาย ส่วนผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพุดบาท อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ มีทั้งหมด 1,616 คน เป็นหญิง 859 คน และเป็นชาย 757 คน (ข้อมูล ณ เดือน เมษายน 2557) (สำนักงานทะเบียนราษฎรอำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์)

เนื่องจากในอนาคตผู้สูงอายุมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ทำให้รัฐบาลสมัยนายกรัฐมนตรี นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้มีนโยบายการจัดสวัสดิการสังคมให้แก่ผู้สูงอายุ โดยมีการจัดให้จ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุให้แก่คนที่อายุ 60 ปีขึ้นไป ในอัตราเดือนละ 500 บาทต่อคน ต่อมารัฐบาลสมัยนายกรัฐมนตรีนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ได้มีนโยบายยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยจัดให้มีเบี้ยยังชีพรายเดือนแบบขั้นบันไดสำหรับผู้สูงอายุ โดยผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 – 69 ปี จะได้รับเดือนละ 600 บาทต่อคน ผู้สูงอายุที่มีอายุ 70 – 79 ปี จะได้รับเดือนละ 700 บาทต่อคน ผู้สูงอายุที่มีอายุ 80 – 89 ปี จะได้รับเดือนละ 800 บาทต่อคนและผู้สูงอายุที่มีอายุ 90 ปีขึ้นไป จะได้รับเดือนละ 1,000 บาทต่อคน ซึ่งเป็นการปรับอัตราเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุจากรัฐบาลเดิม คือ 500 บาท ให้เพิ่มขึ้นตามหลักเกณฑ์อายุของผู้สูงอายุหรือเรียกว่าเบี้ยยังชีพในอัตราแบบขั้นบันได

องค์การบริหารส่วนตำบลพุดบาท อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ รับผิดชอบการจ่ายเบี้ยยังชีพให้แก่ผู้สูงอายุในเขตรับผิดชอบตามนโยบายรัฐบาล อัตราเบี้ยยังชีพแต่ละกลุ่มอายุแตกต่างกัน ซึ่งในการดำเนินงานตามนโยบายจะต้องมีการประชาสัมพันธ์ การลงทะเบียน การให้บริการอื่นๆ หากทราบความคิดเห็นของผู้สูงอายุเกี่ยวกับเรื่องนี้ ก็จะเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงการดำเนินการเพื่อสนองตอบความต้องการของประชาชนผู้สูงอายุต่อไป

วัตถุประสงค์การศึกษา

เพื่อศึกษาถึงระดับความคิดเห็นของผู้สูงอายุต่อการรับเบี้ยยังชีพในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพุดบาท อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านพื้นที่

ศึกษาเฉพาะผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพจากองค์การบริหารส่วนตำบลพุดบาท อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 1,616 คน (ข้อมูล ณ เดือน เมษายน 2557) สำนักงานทะเบียนราษฎรอำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์)

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษาเฉพาะผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ด้านการลงทะเบียนผู้สูงอายุเพื่อรับเบี้ยยังชีพ ด้านการรับเงินเบี้ยยังชีพในอัตราแบบขั้นบันได ด้านการประชาสัมพันธ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลพุดบาท เพื่อรับเบี้ยยังชีพ และด้านการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลพุดบาท เพื่อรับเบี้ยยังชีพ

ขอบเขตด้านประชากร

ศึกษาเฉพาะผู้ที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ทั้งชายและหญิง ซึ่งได้รับเบี้ยยังชีพจากองค์การบริหารส่วนตำบลพุดบาท อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์

วิธีดำเนินการวิจัย

เป็นการวิจัยเชิงสำรวจในประชากร ได้แก่ ผู้ที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ทั้งชายและหญิง ซึ่งอาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การ

บริหารส่วนตำบลพุทธบาท อำเภอชนแดน จังหวัด เพชรบูรณ์ ผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพจำนวน 1,616 คน ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพุทธบาท อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์(ข้อมูล ณ เดือน เมษายน 2557) สำนักงาน ทะเบียนราษฎรอำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์)การ กำหนดขนาดตัวอย่าง ด้วยสูตร Taro Yamane (อ้างถึงใน สำเร็จ จันทรสุวรรณ์สุวรรณ์ บัณฑิต, 2537) ได้ขนาด ตัวอย่าง 321 คนการสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบ ชั้นภูมิ จากจำนวนผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพจำนวน 1,616 คน มีทั้งหมด 28หมู่บ้าน แบ่งผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพออกเป็นหมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 19.86 ของจำนวนประชากร ผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพแต่ละหมู่บ้าน และนำประชากร มาสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัย เองแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ แบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สอบถามระดับความความคิดเห็นของผู้สูง อายุต่อการรับเบี้ยยังชีพ โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ การ ลงทะเบียนผู้สูงอายุเพื่อรับเบี้ยยังชีพ การรับเงินเบี้ยยังชีพ ในอัตราแบบขั้นบันได การประชาสัมพันธ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลพุทธบาท และการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลพุทธบาทเพื่อรับเบี้ยยังชีพ

ตอนที่ 3 สอบถามปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ ของผู้ตอบแบบสอบถาม

การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้ศึกษา ได้สร้างแบบสอบถามตามกรอบแนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้อง นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว เสนอผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อตรวจสอบ แนะนำ และแก้ไข ปรับปรุงข้อคำถามให้เหมาะสมและถูกต้องเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือคือ การหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) โดยการนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตาม เนื้อหา ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ ความชัดเจนของ

ข้อมูลและความครอบคลุมของสาระ จากนั้นนำแบบ สอบถามที่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุง แก้ไขตามข้อเสนอแนะ แล้วนำไปทดลองใช้ (Try out) เพื่อ หาค่าความเชื่อมั่นโดยทดลองกับกลุ่มประชากรที่ใกล้เคียง กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาความสมบูรณ์ของ แบบสอบถามด้านความเหมาะสมของภาษา ความชัดเจน ของเนื้อหา เมื่อปรับปรุงแก้ไขแล้ว จึงนำไปใช้กลุ่มตัวอย่าง ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) คือค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อ มั่นของครอนบาค (Cronbach's Alpha coefficient) เท่ากับ 0.9434

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยติดต่อ ขออนุญาตทำการแจกแบบสอบถาม จำนวน 321 ชุด พร้อมทั้ง หนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามไป มอบให้กลุ่มตัวอย่าง อธิบายวัตถุประสงค์ของการศึกษา การกรอกข้อมูลและรับกลับด้วยตนเอง ได้แบบสอบถาม กลับมา จำนวน 321 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ(Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean)และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สรุปผลการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างเป็นหญิงร้อยละ 54.50 ชายร้อยละ 45.50 อายุ 60 – 65 ปี ร้อยละ 43.60 รองลงมา 66 – 70 ปี จำนวนร้อยละ 26.50 และน้อยที่สุดคือ 75 ปีขึ้นไปร้อยละ 11.20 สถานภาพสมรสแล้ว ร้อยละ 65.70 รองลงมาคือ หมาย ร้อยละ 28.80 และน้อยที่สุดคือเป็นโสด ร้อยละ 2.80 จบระดับประถมศึกษา ร้อยละ 70.40 และไม่ได้เรียน ร้อยละ 29.60 อาชีพทำเกษตรกรร้อยละ 44.20 รองลงมา คือไม่ได้ทำงาน ร้อยละ 35.50 และน้อยที่สุดคือค้าขาย ร้อยละ 9.30 มีรายได้ต่อเดือน คือ 5,000 บาท ลงมา ต่อ เดือน ร้อยละ 61.70 รองลงมา คือ 5,001 – 10,000 บาท ต่อเดือน ร้อยละ 34.30 และน้อยที่สุด คือ รายได้ 15,001 บาทขึ้นไปร้อยละ 0.90

2. ระดับความคิดเห็นของผู้สูงอายุต่อการรับเบี้ยยังชีพ

ในภาพรวมพบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้สูงอายุต่อการรับเบี้ยยังชีพ ทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.39 ความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดในระดับปานกลาง คือ การประชาสัมพันธ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลพทุทบาทเพื่อรับเบี้ยยังชีพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.55 รองลงมา คือ การลงทะเบียนผู้สูงอายุเพื่อรับเบี้ยยังชีพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.46 การรับเงินเบี้ยยังชีพในอัตราแบบขั้นบันได มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.43 และความคิดเห็นที่มีค่าน้อยที่สุดอยู่ในระดับน้อยคือการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลพทุทบาท เพื่อรับเบี้ยยังชีพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.22

ระดับความคิดเห็นของผู้สูงอายุต่อการรับเบี้ยยังชีพ ประกอบด้วย 4 ด้าน ดังนี้

(1) การลงทะเบียนผู้สูงอายุเพื่อรับเบี้ยยังชีพ มีความคิดเห็นในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.46 ความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง คือ ข้อ 2. ผู้สูงอายุเห็นว่าผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 59 ปี บริบูรณ์ขึ้นไปเท่านั้น จึงจะมีสิทธิ์ลงทะเบียนได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.56 และความคิดเห็นที่มีค่าน้อยที่สุด อยู่ในระดับน้อย คือ ข้อ 1. ผู้สูงอายุเห็นว่าหลักเกณฑ์ในการลงทะเบียนค่อนข้างเข้าใจยาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.35

(2) การรับเงินเบี้ยยังชีพในอัตราแบบขั้นบันได มีความคิดเห็นในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.43 ความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง คือ ข้อ 5. ผู้สูงอายุเห็นว่าควรได้รับเงินภายในวันที่ 10 ของทุกเดือน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.78 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง คือ ข้อ 3. ผู้สูงอายุเห็นว่าผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไปเท่านั้น ซึ่งได้ยื่นคำร้องขอลงทะเบียนเพื่อรับเบี้ยยังชีพไว้แล้ว จึงจะมีสิทธิ์ได้รับเงินเบี้ยยังชีพแบบขั้นบันได มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.57 และความคิดเห็นที่มีค่าน้อยที่สุด อยู่ในระดับน้อย คือ ข้อ 4. ผู้สูงอายุเห็นว่าการที่ ได้รับเงินตามช่วงอายุ จะได้รับเงินในอัตรามากกว่าเดิม เช่น ผู้สูงอายุที่มีอายุ 60-69 ปี ได้รับเงินเดือนละ 600 บาท/คน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.93

(3) การประชาสัมพันธ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลพทุทบาท เพื่อรับเบี้ยยังชีพมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.55 ความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง คือ ข้อ 6. การลงทะเบียนเพื่อรับเบี้ยยังชีพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.54 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง คือ ข้อ 7. การรับเงินเบี้ยยังชีพทุกเดือน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.53 และความคิดเห็นที่มีค่าน้อยที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง คือ ข้อ 8 การติดต่อประสานงานเจ้าหน้าที่รับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.52

(4) การให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลพทุทบาท เพื่อรับเบี้ยยังชีพ มีความคิดเห็นในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.22 ความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อ 11. การให้บริการผู้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุมีเจ้าหน้าที่ดูแลและอธิบายขั้นตอนอย่างชัดเจนอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.39 รองลงมา คือ ข้อ 13. มีการให้บริการจ่ายเงินผู้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรในที่เดียวกัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.26 รองลงมา คือ ข้อ 12. ขั้นตอนการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุมีความสะดวกรวดเร็ว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.22 รองลงมา คือ ข้อ 10. มีแผ่นป้ายประกาศ/เอกสาร แสดงขั้นตอนในการติดต่อขอรับเบี้ยยังชีพอย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.16 และความคิดเห็นเฉลี่ยที่มีค่าน้อยที่สุด คือ ข้อ 9. การให้บริการความคิดเห็นในการให้บริการผู้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเป็นไปตามลำดับก่อนหลังอย่างยุติธรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.06 เป็นร้อยละ 0.40 สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุวรรณิ ประมาณ (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินโครงการ

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้สูงอายุต่อการรับเบี้ยยังชีพในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพทุทบาท อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 8.16 ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อเสนอแนะเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ (1) ควรได้รับเบี้ยยังชีพในอัตราที่เท่ากันทุกราย เช่น คนละ 1,000 บาทต่อคนต่อเดือนคิดเป็นร้อยละ 2.86 (2) ควรเบิกจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ 3 เดือนต่อครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.04 (3) ควรมีการออกพื้นที่จ่ายเบี้ยยังชีพไปตามหมู่บ้าน เพื่อให้

ผู้สูงอายุได้รับความสะดวกในการมารับเบี้ยยังชีพ คิดเป็นร้อยละ 1.22 (4) ควรปรับปรุงวิธีการจ่ายเบี้ยยังชีพให้ผู้สูงอายุได้รับความสะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น และควรจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้สูงอายุได้เข้าร่วมกิจกรรมนอกเหนือจากการรับเงินเบี้ยยังชีพ คิดเป็นร้อยละ 0.82 เท่ากัน (5) ควรแจ้งประชาสัมพันธ์ให้ผู้สูงอายุทราบเกี่ยวกับระยะเวลาในการลงทะเบียนเพื่อรับเบี้ยยังชีพในปีงบประมาณถัดไป คิดเป็นร้อยละ 0.40

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาพบว่า ภาพรวมความคิดเห็นของผู้สูงอายุต่อการรับเบี้ยยังชีพ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพุทธรบาท อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ ทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถอภิปรายได้ดังนี้ (1) การลงทะเบียนผู้สูงอายุเพื่อรับเบี้ยยังชีพ มีความคิดเห็นในระดับน้อย เป็นผลให้ต้องมีข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป (2) การรับเงินเบี้ยยังชีพในอัตราแบบขั้นบันได มีความคิดเห็นในระดับน้อย ซึ่งเป็นปัญหาด้านกฎหมายที่เพิ่งเริ่มใช้ใหม่ แม้แต่เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบยังต้องศึกษาเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม (3) การประชาสัมพันธ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลพุทธรบาท เพื่อรับเบี้ยยังชีพ มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง (4) การให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลพุทธรบาทเพื่อการรับเบี้ยยังชีพ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ต่ำเมื่อเทียบกับการเป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับประชาชนและให้บริการประชาชน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของอรุณเดช ภูกันดาน (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินโครงการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพคนชราขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งพบว่า 1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานโครงการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพคนชราขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอยางตลาด โดยรวม และรายได้ด้านการเบิกจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุด้านการสำรวจผู้สูงอายุ ด้านการยกเลิกบัญชีรายชื่อผู้สูงอายุ ด้านการตรวจสอบคุณสมบัติและขออนุมัติผู้สูงอายุรับเบี้ยยังชีพ และด้านการจัดทำทะเบียนรายชื่อผู้สูงอายุอยู่ในระดับมาก

โดยด้านการติดตามผลการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุและด้านการรายงานผลการดำเนินงาน อยู่ในระดับปานกลาง

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้สูงอายุต่อการรับเบี้ยยังชีพในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพุทธรบาท อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุวรรณิ ประมาณ (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินโครงการการจัดสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลบางป่อ อำเภอบางป่อ จังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัยพบข้อเสนอแนะที่มีต่อโครงการสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เรียงลำดับความถี่จากมากไปหาน้อย คือ 1. ควรมีการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุทุกเดือน 2. ควรเพิ่มจำนวนเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเป็น 1,000 บาทต่อเดือน 3. ควรมีการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเป็นเงินสดตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการศึกษาครั้งนี้

ความคิดเห็นของผู้สูงอายุต่อการรับเบี้ยยังชีพ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ในฐานะที่องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด ซึ่งให้บริการประชาชนเพื่อให้ประชาชนเกิดความพึงพอใจในการรับบริการ จึงควรเร่งดำเนินการประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ผู้สูงอายุได้ทราบถึงการรับเบี้ยยังชีพของผู้สูงอายุโดยการจัดกิจกรรมให้แก่ผู้สูงอายุโดยกำหนดจัดกิจกรรมออกไปตามหมู่บ้าน ให้ผู้สูงอายุได้มีการพบปะสังสรรค์กันเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ องค์การบริหารส่วนตำบลควรปรับปรุงวิธีการจ่ายเบี้ยยังชีพให้ผู้สูงอายุได้รับความสะดวกและรวดเร็วขึ้น ควรมีการออกพื้นที่จ่ายเบี้ยยังชีพไปตามหมู่บ้าน เพื่อให้ผู้สูงอายุได้รับความสะดวกในการมารับเบี้ยยังชีพ ควรมีการแจ้งประชาสัมพันธ์ให้ผู้สูงอายุทราบเกี่ยวกับระยะเวลาในการลงทะเบียนเพื่อรับเบี้ยยังชีพในปีงบประมาณถัดไป และควรจัดสรรอัตราเบี้ยยังชีพให้เท่ากันทุกราย เช่น คนละ 1,000 บาทต่อคนต่อเดือน

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

การศึกษาความพึงพอใจของผู้สูงอายุต่อการดำเนินงานเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจต่อการรับเบี้ยยังชีพของผู้สูงอายุ

กิตติกรรมประกาศ

การทำสารนิพนธ์ครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความช่วยเหลือจาก อาจารย์ดร.อภิชา พรเจริญกิจกุล ที่ให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ และแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องต่างๆ ขอขอบพระคุณอาจารย์เป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนาจังหวัดเพชรบูรณ์และอาจารย์ที่เกี่ยวข้องทุกท่าน ที่ได้ให้ความรู้ ตลอดจนแนวคิดต่างๆ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ทุกท่าน ผู้สูงอายุในเขตตำบลพุทธรบาท อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ขอขอบพระคุณ นายสมเดช ธรรมมา นายกองค้การบริหาร ส่วนตำบลพุทธรบาท นายเด่นณรงค์ ธรรมมารองนายก องค์การบริหารส่วนตำบลพุทธรบาทและจำสืบเอกประกาศ ชูเวช ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลพุทธรบาท ที่ได้ให้ความช่วยเหลือด้านต่างๆ จนทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ท้ายที่สุด ขอกราบขอบพระคุณคุณแม่ของลูกที่ได้ให้การอบรมสั่งสอนให้ลูกทุกคนรักการศึกษา รวมทั้งญาติพี่น้องและเพื่อนร่วมรุ่นหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตทุกคน ที่ได้ช่วยเหลือ ให้การสนับสนุน และเป็นกำลังใจมาโดยตลอดจนงานสารนิพนธ์เล่มนี้สำเร็จโดยสมบูรณ์ ซึ่งผู้ศึกษาค้นคว้า ขอขอบคุณไว้ ณ ที่นี้ด้วย

บรรณานุกรม

สิริพร สุธัญญา. (2550). พฤติกรรมการดูแลตนเองกับความพึงพอใจในชีวิตของผู้สูงอายุในสวนรมณีนาถกรุงเทพมหานคร. ปริญญาการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สำเร็จ จันทรสวรรณ และ สุวรรณ บัวทวน. (2553) สถิติการวิจัยทางสังคมศาสตร์. คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สำนักงานสถิติจังหวัดเพชรบูรณ์ สถิติจำนวนประชากร จังหวัดเพชรบูรณ์. 2550. [ออนไลน์].

แหล่งที่มา : <http://phchabun.nso.go.th>
[30 มีนาคม 2556].

สุวรรณี ประมาณ. (2552). การประเมินโครงการการจัดสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลบางป้อ อำเภอบางป้อ จังหวัดสมุทรปราการ. วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.

อรรถเดช ภูกันตาน. (2553). ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินโครงการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพคนชราขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอ ยางตลาดจังหวัดกาฬสินธุ์. ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (นโยบายสาธารณะ). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.